

Pekelně pivní Belgie

V ZEMI PRALINEK, VAFLÍ NEBO HRANOLKŮ SE VAŘÍ ZAJÍMAVĚJŠÍ PIVA NEŽ STELLA ARTOIS

Belgie – malá země rozdělená na dvě velké jazykové oblasti, které ale spojuje velká láska. Ne k sobě navzájem – nýbrž k pivu. Nápis Cuvée nebo Grand Cru si tu nepřečtete jen na etiketách vín, ale i piv. Jak o sobě Belgičané tvrdí, rádi jedí ve francouzské kvalitě a holandské kvantitě. Jídla v mimořádně kvalitních restauracích doprovázejí zajímavá piva.

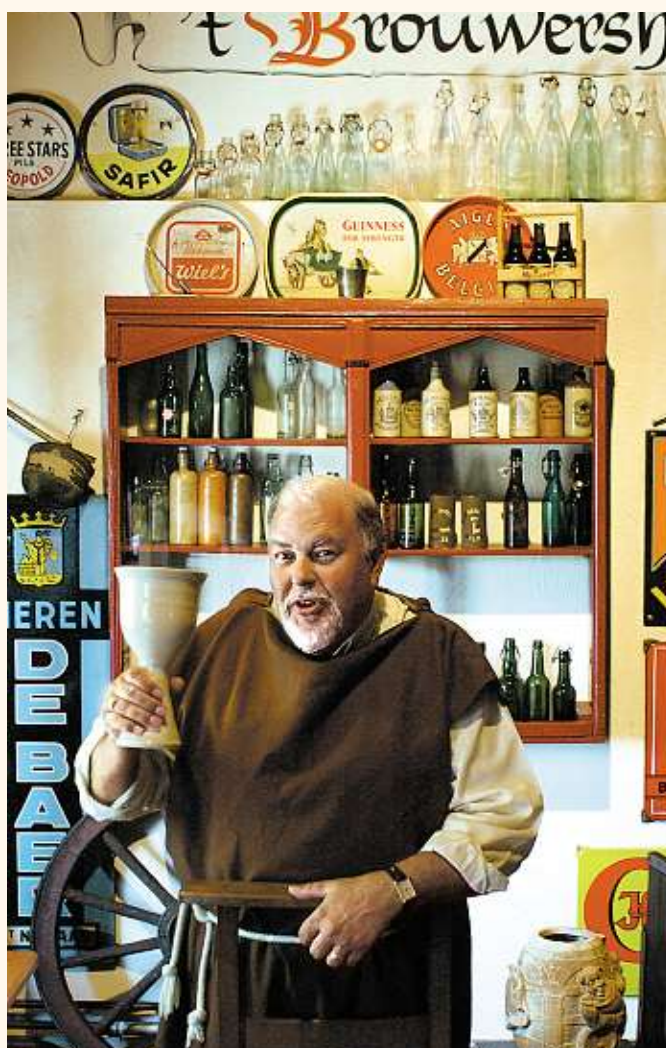
Různé národy jsou různou měrou hrdé na různé své nápoje. Rusové vynášejí do nebe (a lžijí do sebe) vodu, Francouzi velebí víno a třeba Italové kávu. Češi se ve světě rádi chlubí kromě hrstky spisovatelů, hudebních skladatelů a sportovců především svým „národním nápojem“ – pivem. Nejsou v tom ale sami.

Na pivo s čertem

Na své pivo nedají dopustit ani Belgičané. Je lepší než to naše? A jaké to vlastně je jít v Brugách, Gentu nebo Antverpách „na jedno“?

Tak předně, v Česku jen málokdy mají v hospodě na pípě a v lednici víc než tři čtyři piva. V Belgii není problém narazit na podniky, kde máte na výběr ze sta piv. Pět šest točených, zbytek v lahvích roztodivných křivek a pestrého „líčení“.

Kolik piv se vlastně v belgickém království vyrábí? Požehnaně. Tolik, že ani politici evropských institucí v Bruselu jich

V Belgii vaří pivo i mniši v kláštorech.

Tip na výlet

Pivovar Cantillon

Bruselský pivovar, který vaří lambic, faro nebo krik podle receptů, které se nemění už od roku 1900. Je moderním podnikem a muzeem v jednom. Co během prohlídky uvidíte i ochutnáte, záleží na tom, co se ten který den právě vyrábí. Otevřeno od pondělí do pátku 8.30 – 17 h, v sobotu 10 – 17 hod.

Brouwerij Cantillon,
Gheudestraat 56, Brusel,
www.cantillon.be

s největší pravděpodobností nestihnou během svého mandátu ochutnat ani polovinu. Dostupné zdroje nejčastěji hovoří o šesti stech druzích piv.

Druhým rozdílem jsou společnosti, kteří vás doprovázejí, rozhodnete-li se s pěnivým mokem chvíli pobýt. Zatímco v Čechách, na Moravě a ve Slezsku to je oby-

čejný člověk (Svijanský vozka), mytologický hrdina (Samson), umělec (Janáček) nebo rovnou šlechtic (Lobkowicz), ve Flandrech a Valonsku k vám raz dva přisednou proradnější kumpáni.

Jednou je to surovec (Barbar), po druhé zrádce (Judas) a jindy sám ďábel (Lucifer, Satan Gold). A i když je ustojíte, můžou vás snadno dostat na kolena Delirium Tremens či Paranoia Groen. Budete-li se přespříliš rouhat, cestu do pivního nebe vám ukážou La Guillotine nebo Mort Subite Kriek (Náhlá smrt).

Konečně poslední výraznou odlišností je moc vašich spulstolovníků a zpovědníků v jednom. Tak například české ležáky mají vesměs 4 až 5 procent alkoholu, kdežto belgické speciály 7 až 9, ale i 12 procent (Bush Beer). Podávají se do menších sklenic než v Česku, půllitr tu není zdaleka tak běžný. Nejčastěji dostanete pivo ve sklenicích o objemu 0,2 až 0,4 litru. Každé pivo má svou vlastní sklenici, do níž se nalévá nebo čepuje.

Jak belgická piva chutnají? Jako v každé pivní velmoci: výborně i velmi dobře, zajímavě i podivně. Jen málokdy ale nudně a bezbarvě. Vyrábějí je sládci ve velkých moderních koncernech, ale i mniši v kláštorech podle středověkých receptů (třeba Orval, Chimay nebo Westmalle). Někdy jsou ochucena malinou a višní, jindy zázvorem nebo vanilkou.

Ani jeden kočí bez piva

Už ale dost teorie, vydejme se do terénu. Pivního průvodce jsme si představovali jinak. Ne že by snad všichni milovníci tohoto nápoje měli mít pupek čili vanu, ale přece jen. Štíhlý šedesátník s komiksově výrazným obličejem, jemně na respektu dodávající pečlivě česané šediny, vypadá spíš jako horský vůdce.

FOTO: FLANDERSKA TURISTICKÁ INFORMACNÍ KANCELÁŘ